

всяка 50 и 33 година, и най-сетнѣ всѣки 25 години, при кое-то съвършено прощеніе на грѣхове-тѣ ся продаде даже и на онези кои-то не можяхъ да дойдътъ лично въ Римъ.

При всичко това тойзи Юбилей означава послѣдне-то цвѣтѣще състояніе на Папство-то. Джига-та бѣше чрѣзмѣрно напѣна-та, и за това трѣбуваше да ся отпуща или да ся счюпва. Крълеве-тѣ Европейски не рачихъ вече да ся покоряватъ на поисканія-та на Папы-тѣ и народи-тѣ имъ ся съгласихъ съ тѣхъ. Френскый краль Филиппъ възбрани вмѣшателство-то на Папы-тѣ, и народно-то събрание рѣши: че въ Франціѣ Папа-та нѣма право да заповѣдва. Бонифацій издаде едно афоризмо, кое-то имаше за слѣдствие че краль-тѣ проводи лица кои-то плѣнихъ самага Папа въ Римъ. Наистиннѣ че народъ-тѣ го освободи, но несчастный-тѣ не можялъ да прѣнесе това промѣненіе на счастіе-то си и умрѣ като людъ въ 1305 години.

Слѣдъ това Француска-та политика знаеше да устрои тѣй щото прѣзъ едно дълго врѣме само покорливы Французи ся избирахъ като Папы, кои-то даже въ Френскѣ земѣ т. е. въ *Авиньонъ* имахъ сѣдалище-то си, и при това че ся покорявахъ на краль-тѣ само, въздигахъ гласъ-тѣ си противъ вѣнкашны-тѣ князове. Почти 70 години (1309—1377) траяше това *Вавилонско плѣненіе*, кое-то унизи Папство-то чрѣзмѣрно.

Но това станъ още по лоше слѣдъ като ся